

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 300. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036556796496/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

Grev Henriks Beroligelse erklærede Valdemar, at han nu ikke længer vilde tvistes om Smaating, men var beredt til Fred og Forlig, naar Greverne af Schwerin vilde sværge ham Troskab for Fremtiden og erkjende den Lehnsherrerret over Grevskabet Schwerin, som Keiser Frederik og hans Fyrsteraad i dette Diplom havde stadfæstet. Han lod derpaa Erkebisp Andreas oplæse Diplomet. Da Erkebisen kom til Underskrifterne, lyttede Alle til med den meest spændte Opmærksomhed, og da han havde nævnet Keiserens og alle de sydtyske Herrers og Fyrsters Navne, og lagt Diplomet med de mange store Segl for Alles Øine paa Bordet, reiste Grev Henrik sig med kjæk Bestemthed og erklærede, at dette Diplom, som ingen af de nordtyske Fyrster havde underskrevet og besejlet, ikke kunde agtes for gyldigt, idetmindste ikke for bindende og gjældende for ham og hans Broder, og det saameget mindre som Kong Frederik af Sicilien endnu ikke af samtlige tyske Fyrster var erkjendt eller paa behørig Maade stadfæstet i sin Keiserværdighed. Det var en let Sag for Kongen af Böhmen, Hertugerne af Bayern, Østerrige og Lothringen, saavelsom for Erkebisperne af Mainz, Trier og Besançon, tilføiede han, at stadfæste Kongen af Danmarks Herredømme over Lande, hvorover de Intet havde at sige; men her behøvedes fornemmelig de Herrers og Fyrsters Navne og Segl, som her savnedes, da det var dem og ingen Anden det angik.

Alle studsede over Grev Henriks dristige Indsigelser og Kongen reiste sig med en Hefthighed, som lod befrygte det Værste. Men inden han fik Tid til at give sin Harmes Luft, forandrede Grev Henrik pludselig Mine og Adfærd og erklærede høflig, at uden Hensyn paa dette Diplom og paa alle Keiseres og Fyrsters selvraadige Anmasselser, vilde nu dog han og hans Broder give Kongen af Danmark et frivilligt Beviis paa deres Agtelse og Hengivenhed: de vilde tage deres Grevskab til Lehn af ham og sværge ham Troskab, samt love at staae ham bi med 60 Heste og Hjelme imod alle hans Fjender, endog paa hin Side Havet.

Dermed var Valdemar tilfreds; han satte sig rolig ned igjen, og Grev Henriks Indsigelser mod Keiserens Diplom fandt han det efter denne Erklæring ufornuddent at gjendrive. Et Lehnsbrev blev strax opsat, som Greverne af Schwerin underskrev og besejlede, samt bekræftede med en høitidelig Eed. I dette Document kaldte Valdemar sig, i Kraft af Keiserens Diplom, de Slavers og Venders Konge,